

אֶדְנִי אֱלֹהֵי הַתְּהִלָּה בְּכָל לִבִּי וְאֶכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: יג כִּי חִסְדְּךָ גָּדוֹל עָלַי וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ: יד אֱלֹהִים הַתְּהִלָּה זָדִים קָמוּ עָלַי וְעַד תָּעֲרִיצִים בְּקִשְׁוֵי נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּךְ לִנְגָדִם: טו וְאַתָּה אֶדְנִי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: טז פְּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּנְהַ עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבְּנֵי אִמְתְּךָ: יז עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְמוֹצָא וְיִרְאוּ שְׂנְאֵי יוֹבִשְׁוֵי כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזֹרְתִנִּי וְנִחַמְתִּנִּי:

== זוהר תהלים ==

וְחַנּוּנִי? אֵלָּא בְּעִבּוֹר דְּרַגְתּוֹ שֶׁהוּא מִתְעַטֵּר בָּהּ הוּא אִמֵּר. (שם פו) תִּנְהַ עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ - תִּנְהַ עֵזְךָ זֶה הָעֵז הַעֲלִיּוֹן, כְּפִתּוּב (שמואל א ב) וַיִּתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ. מִי מַלְכוֹ? זֶה מַלְךְ סִתָּם, מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ. אַף כָּאֵן לְעַבְדְּךָ זֶה מַלְךְ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ מַלְךְ סִתָּם. וְהוֹשִׁיעָה לִבְּנֵי אִמְתְּךָ - וְכִי לֹא הָיָה בֶּן יִשְׂרָאֵל הוּא, עַד שְׁאַמְרַ בְּשֵׁם שֶׁל אִמּוֹ וְלֹא בְּשֵׁם שֶׁל אָבִיו? אֵלָּא הִנֵּה הַקְּמָנוּ, שְׁכַאֲשֶׁר יִבְּא אָדָם לְקַבֵּל דְּבַר עֲלִיּוֹן לְהַזְכִּיר, צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּדַבְּרָה שֶׁהוּא וְדָא, וְעַל כֵּן הַזְכִּיר אֵת אִמּוֹ וְלֹא אֵת אָבִיו. וְעוֹד, הִנֵּה שְׁנִינּוּ (שהרי) שְׁזָה מַלְךְ כְּפִי שְׁאַמְרָנוּ.

יְכִינּוּ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ הַזֶּה מְאִיר לְכָל הָעוֹלָמוֹת

פְּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי וְגו' (פו, טו): [זוהר ח"ג פ' קדושים (ד' ט"ז)] רַבִּי אֲבָא פְּתַח, (תהלים

פו) פְּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּנְהַ עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ. פְּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי, וְכִי לֹא הָיָה לוֹ לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם יָפָה כְּדוֹד, שֶׁהוּא אוֹמֵר פְּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי? אֵלָּא כֵּךְ שְׁנִינּוּ, דָּוִד אַחַר יֵשׁ לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְמַנֶּה עַל כַּמָּה אוֹכְלוֹסִים עֲלִיּוֹנִים וּמַחְנוּת. וּכְשֶׁרוּצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַחֵם עַל הָעוֹלָם, מִסְתַּכֵּל בְּדוֹד הַזֶּה, וּמְאִיר לוֹ פָּנִים, וְהוּא

לְכַבֵּי לִירְאָה שְׁמֶךָ. פְּסוּק זֶה קָשָׁה, שֶׁהָרִי שְׁנִינּוּ, הַכֹּל בֵּינָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוּץ מִלְּהִיּוֹת צְדִיק אוֹ רָשָׁע. וְדוֹד אִיךְ תִּבְעֵ אֵת זֶה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֵלָּא דוֹד כֵּךְ אִמֵּר, הוֹרְנִי ה' דְּרַכְךָ - אוֹתָהּ דְּרַךְ מִישׁוֹר וּמִתְקַנֵּת לְגִלּוֹת עֵינַי וְלִדְעַת אוֹתוֹ. אַחַר כֵּךְ אֲהַלֵּךְ בְּאִמְתְּךָ - אֵלַיךְ בְּדְרַךְ אִמְתְּ וְלֹא אֶסְטָה לִימִין וְלִשְׂמָאל. יַחַד לְכַבֵּי - מַה זֶה לְכַבֵּי? כְּמוֹ שְׁנִינּוּ (שם עג) צוֹר לְכַבֵּי וְחַלְקִי. וְכֹל זֶה אֲנִי מִבְּקֶשׁ לִירְאָה אֵת שְׁמֶךָ. לְהַדְבִּק בִּירְאָתְךָ, לְשַׁמֵּר אֵת דְּרַכֵּי כְּרִאוּי. לִירְאָה שְׁמֶךָ - מִקּוֹם חַלְקִי שְׁבוּ שְׁרוּיָה הִירְאָה לִירָא. בֵּא רָאָה, כֹּל בֶּן אָדָם שִׁירָא אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁרוּיָה עִמּוֹ הָאֲמוּנָה כְּרִאוּי, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ אָדָם הוּא שְׁלָם בְּעִבּוֹדֵת רְבוּנוֹ. וּמִי שֶׁלֹּא שְׁרוּיָה בּוֹ יִרְאֵת רְבוּנוֹ, לֹא שְׁרוּיָה בּוֹ אֲמוּנָה, וְאִינּוֹ כְּדָאֵי לְהִיּוֹת לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

תִּנְהַ עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ - זֶה הָעֵז הַעֲלִיּוֹן

פְּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי וְגו' (פו, טו): [זוהר ח"א פ' לך

לך (ד' ט"ז)] הֵלְכוּ, כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְשָׂדֶה אַחַד יִשְׁבּוּ. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאִמֵּר, (תהלים כה) פְּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי. בְּפְסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, וְהָרִי בְּאִרְנוֹ אוֹתוֹ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת. אֲבָל בְּפְסוּק הַזֶּה דְּבָרִים נִסְתָּרִים יֵשׁ בּוֹ. פְּנָה אֵלַי - וְכִי דָוִד אִמֵּר פְּנָה אֵלַי